

Princeton Üniversitesi'nde fizikçi Robert Jahn ve Brenda Dunne denetiminde, Helmut Schmidt'in radyoaktif rastlantı üreticinden farklı oluşturulmuş bir "rastlantı üretici" kullandılar. Bu deneylerde, "gelişigüzel sayı oluşturma" testleri yapılmıştır.

Denek kişiler, rastlantı üreticiyi önce "+" yönde, sonra da "-" yönde saptırmaya çalışmışlardır. Ayrıca kontrol denekleri de kullanılarak, bu deneklerden rastlantı üreticiye etki etmemeleri istenmiştir. Bu deneyde de anlamlı bir PK etkisi ortaya çıkmıştır. Etki normallere göre çok küçük bir etki olarak görülmektedir ve "toplam etki" denilen, hem "+" yönde hem de "-" yönde olan sapmaların toplanmasıdır. Kontrol olarak kullanılan ve rastlantı üreticiye hiçbir etki etmemeleri istenen denekler ise ne "+" ne de "-" yönde bir sapma oluşturmamışlardır.

Sonuçta, hem seçilen denekler, hem de bütün denekler birleştirilip ortalama sonuç alındığında, şans düzeyinin çok üstünde olan sonuçlar elde ederek, Schmidt deneylerini doğrulamışlardır. Üstün derecede PK yeteneği olduğu düşünülen birkaç kişi ise, istenilen yönde çok belirgin (dört standart sapma) yüksek değerler elde ettiler. [1] Bu deneylerin sonuçları da olumsuz yönde eleştirilerek, istatistiksel yönden yanlışlıklar içerdiği öne sürülmüştür.

---

[1] Herbert N. Temel Bilinç: İnsan Bilinci ve Yeni Fizik. Ayna Yayınları, Çev: M. Andırınç, 1993; 198.